

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1992-1993

4 JANUARI 1993

Ontwerp van wet tot hervorming van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering

**AMENDEMENTEN
VAN DE HEER ANTHUENIS c.s.**

Artikel 1

Dit artikel te doen vervallen.

Verantwoording

Het voorliggend wetsontwerp draagt niet bij tot de fundamentele herdenking van onze wetgeving op de ziekte- en invaliditeitsverzekering. Naast een aantal louter technische aanpassingen (zoals bijvoorbeeld artikel 55 waarbij de juiste referentie naar de nieuwe werkloosheidsreglementering wordt ingevoerd), zijn er enkel verfijningen aan de structuren van het R.I.Z.I.V. of aan de procedureregels voorzien. Ernstige ingrepen zijn onbestaande of worden zeer zacht aangepakt: zo wordt het verschil in consumptiegedrag tussen Vlaanderen en Wallonië afgedaan door het opstellen van een rapport ter zake of worden besparingsmaatregelen zoals de bronkuren of de kinesitherapie bij sportprestaties aan de Koning ter beslissing overgelaten. Ook hier zou dus kunnen gelden dat er beter niet aan de bestaande wet wordt geprutst dan dat we een hypocriete wetswijziging zouden stemmen die niets uithaalt. Daarom wordt voorgesteld artikel 1 te verwerpen.

R. A 16124

Zie:

Gedr. St. van de Senaat:

579 (1992-1993):

Nr. 1: Ontwerp van wet.
Nr. 2: Verslag.

SENAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1992-1993

4 JANVIER 1993

Projet de loi portant réforme de la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité

**AMENDEMENTS PROPOSES
PAR M. ANTHUENIS et consorts**

Article 1er

Supprimer cet article.

Justification

Le projet de loi à l'examen ne contribue pas à une réforme profonde de notre législation relative à l'assurance maladie-invalidité. Outre certaines adaptations purement techniques (comme à l'article 55, où l'on a mentionné la bonne référence à la nouvelle réglementation sur le chômage), l'on s'est borné à perfectionner les structures de l'I.N.A.M.I. ou les règles de procédure. On n'a procédé à aucun changement important et l'on s'est contenté de méthodes douces, par exemple en demandant que l'on rédige un rapport au sujet de l'écart entre les habitudes de consommation en Flandre et en Wallonie, en éludant ainsi cette question, et en laissant au Roi le soin de prendre certaines mesures d'économie, comme en ce qui concerne les cures thermales ou la kinésithérapie dans le cadre de prestations sportives. A cet égard aussi, il vaudrait mieux ne pas toucher à la loi existante plutôt que de voter hypocritement une modification de celle-ci qui n'aboutirait à rien. Voilà pourquoi le rejet de l'article 1er est proposé.

R. A 16124

Voir:

Documents du Sénat:

579 (1992-1993):

N° 1: Projet de loi.
N° 2: Rapport.

Art. 6

In dit artikel wordt aan het artikel 7, eerste lid, c), van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, de volgende zin toegevoegd:

«Elke verzekeringsinstelling heeft recht op ten minste één vertegenwoordiger.»

Verantwoording

In de huidige formulering is het niet duidelijk hoeveel vertegenwoordigers van de ziekenfondsen zullen worden aangeduid. Wij vrezen dat de meerderheid van de vertegenwoordigers zullen bestaan uit vertegenwoordigers van de christelijke en socialistische mutualiteit en dat de kleine mutualiteiten in de kou zullen blijven staan. Daarom willen wij dat elk ziekenfonds minstens één vertegenwoordiger heeft.

Art. 11

Aan het voorgestelde artikel 11, eerste lid, d), de volgende zin toe te voegen:

«De vijf leden zijn de vertegenwoordigers van de vijf meest representatieve ziekenfondsen.»

Verantwoording

Dit amendement wil vermijden dat grote ziekenfondsen 4/5 van de leden gaan monopoliseren. Het wil garanderen dat de vijf leden elk een ander ziekenfonds vertegenwoordigen.

Art. 12

Aan het voorgestelde artikel 12, § 2, de volgende zin toe te voegen:

«Bij de vaststelling van ongerechtvaardigde verschillen worden de voorstellen van de Algemene Raad tot wegwerking ervan door de Regering binnen de 6 maanden omgezet in een wetgevend initiatief.»

Verantwoording

Het is onvoldoende verslagen te maken over het bestaan van ongerechtvaardigde verschillen in de toepassing van de wetgeving in het land. De voorstellen tot wegwerking van deze verschillen moeten omgezet worden in concrete maatregelen die kunnen afgedwongen worden. Daarom stellen wij voor dat de Regering de voorstellen van de Algemene Raad omzet in wetgeving.

Art. 38

In dit artikel het zesde lid van het voorgestelde artikel 24, § 1, te doen vervallen.

Verantwoording

De V.L.D. vindt dat de bronkuren een luxebehandeling zijn en stelt bijgevolg voor het betreffende lid te schrappen.

Art. 6

Ajouter la phrase suivante à l'article 7, premier alinéa, c), proposé, de la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité:

«Chaque organisme assureur a droit à un représentant au moins.»

Justification

La formulation actuelle n'est pas très claire pour ce qui est du nombre de représentants des mutuelles à désigner. Nous craignons que la majorité des représentants ne soient issus des mutualités chrétienne et socialiste et que les petites mutualités ne soient laissées pour compte. C'est pourquoi nous souhaitons que chaque mutuelle ait au moins un représentant.

Art. 11

Ajouter la phrase suivante à l'article 11, premier alinéa, d), proposé:

«Ces cinq membres sont les représentants des cinq mutuelles les plus représentatives.»

Justification

Nous proposons cet amendement pour éviter que les grandes mutuelles monopolisent les 4/5 des membres. Il garantit que chacun des cinq membres représente bien une mutuelle différente.

Art. 12

Ajouter la phrase suivante à l'article 12, § 2, proposé:

«Les propositions du Conseil général visant à supprimer les distorsions injustifiées qui ont été constatées sont coulées dans les six mois, par le Gouvernement, dans une initiative législative.»

Justification

Il ne suffit pas de rédiger des rapports sur l'existence de distorsions injustifiées en ce qui concerne l'application de la législation dans notre pays. Les propositions visant à les supprimer doivent être traduites en mesures concrètes dont il faut pouvoir forcer le respect. C'est pourquoi nous proposons que le Gouvernement coule les propositions du Conseil général dans des initiatives législatives.

Art. 38

Supprimer le sixième alinéa de l'article 24, § 1er, proposé.

Justification

Le V.L.D. est d'avis que les cures thermales constituent des traitements de luxe et propose, dès lors, de supprimer l'alinéa en question.

Art. 40

A. In dit artikel, § 13 van het voorgestelde artikel 25 te doen vervallen.

Verantwoording

Dit artikel heeft betrekking op de bronkuren. Wij verwijzen naar de motivering bij artikel 38.

B. Aan het voorgestelde artikel 25 een § 18 toe te voegen, luidend als volgt:

«§ 18. Er wordt een franchise ingevoerd. De Koning bepaalt de voorwaarden en modaliteiten van deze invoering. Hij houdt hierbij rekening met het inkomen.»

Verantwoording

Om een ernstige financiële gezondmaking van de ziektekostenverzekering te bekomen, is het nodig dat het begrip «franchise» in de wetgeving wordt ingebracht. Naast de V.L.D. is ook de socialistische Domino-groep gewonnen voor een dergelijke aanpak. De concrete uitwerking wordt aan de Koning overgelaten die echter één directieve meekrijgt: de hoogte van de franchise moet afhankelijk zijn van het inkomen. Hoe lager het inkomen hoe lager de franchise moet zijn.

Art. 81

Dit artikel te doen vervallen.

Verantwoording

Met dit artikel wil de Regering de financiële verantwoordelijkheid van de ziekenfondsen regelen. Als oplossing suggereert zij de oprichting van een commissie, die binnen één jaar tijd voorstellen moet voorleggen.

Voor deze politiek wordt vaak de term «encommissionering» gebruikt, het wegstoppen van het probleem in een commissie. Wil de Regering geloofwaardig zijn dan moet zij afstappen van de oprichting van zo'n commissie en onmiddellijk — via een eigen wetsontwerp — voorstellen formuleren.

Subsidiair:

Het derde lid van het voorgestelde artikel 133bis, § 3, te doen vervallen.

Verantwoording

Dit lid maakt het voor een ziekenfonds onmogelijk bijkomende bijdragen te innen indien blijkt dat het evenwicht tussen de uitgaven en de inkomsten niet wordt bereikt. Dit brengt het principe van de financiële verantwoordelijkheid ernstig in gevaar.

Art. 40

A. Supprimer le § 13 de l'article 25 proposé.

Justification

Cet article concerne les cures thermales. Nous renvoyons, en l'occurrence, à la justification de la proposition d'amendement de l'article 38.

B. Ajouter, à l'article 25 proposé, un § 18, rédigé comme suit:

«§ 18. Une franchise est instaurée. Le Roi fixe les conditions et les modalités de cette instauration. Il tient compte des revenus pour ce faire.»

Justification

Pour pouvoir assainir sérieusement les finances de l'assurance maladie, il est nécessaire d'inscrire la notion de franchise dans la législation. Le V.L.D. et le groupe socialiste Domino partagent ce point de vue. L'exécution concrète est confiée au Roi, mais une directive lui est donnée, à savoir celle de veiller à ce que le niveau de la franchise dépende des revenus. Moins le revenu est élevé, moins la franchise doit l'être.

Art. 81

Supprimer cet article.

Justification

Le Gouvernement souhaite régler la responsabilité financière des mutuelles au moyen de cet article. Il suggère, en guise de solution, de créer une commission chargée de présenter des propositions dans un délai d'un an.

On parle souvent d'«encommissionnement» dans des cas pareils, ce qui revient à dire «étouffer un problème en le confiant à une commission». Si le Gouvernement tient à rester crédible, il doit renoncer à la création d'une telle commission et formuler immédiatement des propositions par le biais d'un projet de loi.

Subsidiairement:

Supprimer le troisième alinéa du § 3 de l'article 133bis proposé.

Justification

Cet alinéa vise à empêcher une mutuelle de percevoir des cotisations supplémentaires s'il s'avère que l'équilibre entre les dépenses et les recettes n'est pas réalisé. Dans ce cas, le respect du principe de la responsabilité financière est sérieusement menacé.

Art. 90

Dit artikel aan te vullen met een derde lid, luidende:

« De Koning maakt van zijn bevoegdheid, verleend in het eerste en tweede lid, vóór 31 december 1993 gebruik. »

Verantwoording

Teneinde de Regering te verplichten de onleesbaar geworden tekst van de Z.I.V.-wet effectief te coördineren, dient er een datum afgesproken te worden waarvoor de Regering haar opdracht moet uitgevoerd hebben.

Art. 91

In dit artikel, de woorden « , behalve artikel 51 dat op 1 november 1992 in werking treedt » te doen vervallen.

Verantwoording

Artikel 51 betreft de sanctionering van het overdreven voorschrijfsgedrag van de artsen. Indien de Regering deze maatregel vanaf 1 november 1992 — dus retroactief volgens dit wetsontwerp — toegepast had willen zien, had zij vroeger maatregelen moeten treffen. Het probleem is niet nieuw; de aangedragen « oplossing » evenmin. De traagheid van het regeringswerk wordt dus — eens te meer — afgewenteld op anderen. Dat is onbillijk.

Georges ANTHUENIS.
Aloïs DE BACKER.
Paul VANDERMEULEN.

Art. 90

Compléter cet article par un troisième alinéa, rédigé comme suit:

« Le Roi fait usage des pouvoirs qui lui sont attribués au premier et au deuxième alinéas, avant le 31 décembre 1993. »

Justification

Pour obliger le Gouvernement à coordonner effectivement le texte devenu illisible de la loi sur l'assurance maladie-invalidité, il convient de fixer une date avant laquelle le Gouvernement doit avoir rempli sa mission.

Art. 91

Supprimer, à cet article, les mots « à l'exception de l'article 51 qui entre en vigueur au 1er novembre 1992. »

Justification

L'article 51 concerne la sanction infligée aux médecins dont le comportement en matière de prescription dépasse les normes. Si le Gouvernement avait voulu rendre cette mesure applicable à partir du 1er novembre 1992 — c'est-à-dire rétroactivement par rapport au projet de loi — il aurait dû prendre des mesures plus tôt. Le problème n'est pas neuf; la « solution » proposée ne l'est pas non plus. Les conséquences de la lenteur des travaux du Gouvernement sont donc, une nouvelle fois, répercutées sur d'autres instances, ce qui est injuste.